

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Δρ Ηλίας Παπαδόπουλος, Πρόεδρος

Δρ Γαβριήλ Καλακουτής, Μέλος

Δρ Φοινικούλα Μιχαήλ, Μέλος

Δρ Φραγκίσκος Φραγκόπουλος, Μέλος

Δρ Χαρά Αζίνα, Μέλος

Αρ. Υπόθεσης: 1/2024

Ημερομηνία: 3 Σεπτεμβρίου, 2025.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΟΙΝΗΣ

Ο πειθαρχικώς διωκόμενος ιατρός Δρ. Παύλος Αντωνίου, με ειδικότητα στη γαστρεντερολογία και 54 ετών, παραδέχθηκε ενοχή στις δώδεκα κατηγορίες που αντιμετωπίζει και οι οποίες αφορούν, γενικά, σε τέσσερα περιστατικά άσεμνης επίθεσης προς ασθενή του που συνέβησαν την 28.8.2020 στο νοσοκομείο στο οποίο εργαζόταν.

Για κάθε ένα περιστατικό αντιμετωπίζει και παραδέχθηκε κατηγορία καταδίκης από Δικαστήριο για αδίκημα που ενέχει ηθική αισχροτήτα κατά παράβαση του άρθρου 4 (1) (α) του περί Ιατρών (Σύλλογοι, Πειθαρχία και Ταμείον Συντάξεων) Νόμου («ο Νόμος»), επίδειξης στα πλαίσια της ιδιότητας του ιατρού διαγωγής ασυμβίβαστης προς το ιατρικό επάγγελμα κατά παράβαση του Άρθρου 4 (1) (β) του Νόμου και επίδειξης στα πλαίσια της ιδιότητας του ιατρού διαγωγής επονείδιστης προς το ιατρικό επάγγελμα, επίσης κατά παράβαση του Άρθρου 4 (1) (β) του Νόμου.

Πριν την αγόρευση για μετριασμό της ποινής η πλευρά του πειθαρχικώς διωκόμενου έκανε δεκτό πως τα γεγονότα για σκοπούς επιβολής ποινής είναι ως περιγράφονται στις τρεις δικαστικές αποφάσεις, δηλαδή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην ποινική υπόθεση με αριθμό 627/2021 ως προς την ενοχή του διωκόμενου και ως προς την επιβολή ποινής στην εν λόγω ποινική υπόθεση και στην απόφαση του Εφετείου στις συνεκδικασθείσες ποινικές εφέσεις 68/2024 και 71/2024.

Τα ευρήματα στην απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην ποινική υπόθεση με αριθμό 627/2021, ημερομηνίας 24.1.2024 είχαν ως εξής:

«Στις 28.8.2020 περί ώρα 11:25, η MK2 υποβλήθηκε σε προγραμματισμένη κολονοσκόπηση στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο την οποία διενήργησε ο κατηγορούμενος, ιατρός με ειδικότητα γαστρεντερολόγου.

Ο κατηγορούμενος παρακολουθούσε τη MK2 από το 2018, καθότι αυτή είχε διαγνωστεί από τον ίδιο με τη νόσο του κρον. Εκτός από τη MK2, ο κατηγορούμενος παρακολουθούσε και τη μητέρα της, MK4, η οποία επίσης αντιμετώπιζε κάποιο εντερικό πρόβλημα.

Εκείνη τη μέρα η MK2 εισήλθε μόνη της στο χώρο υποδοχής του νοσοκομείου, όπου την παρέλαβε μια νοσηλεύτρια, η ΜΥ1 και την οδήγησε στο ενδοσκοπικό τμήμα, στο υπόγειο. Εκεί η MK2 εισήλθε σε ένα δωμάτιο που περιγράφεται ως χώρος ανάνηψης, στον οποίο βρίσκονταν δυο κρεβάτια ασθενών. Δίπλα από το ένα κρεβάτι υπήρχε μια καρέκλα και εκεί η MK2 έβγαλε τα ρούχα της και φόρεσε ρόμπα και παντόφλες του νοσοκομείου που της δόθηκαν από τη ΜΥ1. Γύρω από τα κρεβάτια στο χώρο ανάνηψης υπήρχαν κουρτίνες οι οποίες έκλειναν όποτε οι ασθενείς άλλαζαν τα ρούχα τους. Ακολούθως, μετά πάροδο κάποιων λεπτών, η MK2 εισήλθε περπατητή με τη συνοδεία της ΜΥ1 εντός του χώρου του ενδοσκοπικού, ο οποίος χωρίζεται από το χώρο ανάνηψης με μια εσωτερική πόρτα. Εντός του χώρου του ενδοσκοπικού, βρισκόταν ο κατηγορούμενος, η αναισθησιολόγος ΜΥ4 και η νοσηλεύτρια ΜΥ2. Εντός του εν λόγω χώρου η MK2 ξάπλωσε σε εξεταστικό κρεβάτι κι έπειτα της χορηγήθηκαν από τη ΜΥ4 αναισθητικά φάρμακα (μέθη) και η MK2 αποκοιμήθηκε και παρέμεινε κοιμισμένη καθ' όλη τη διάρκεια της κολονοσκόπησης. Ακολούθως, η MK2 μεταφέρθηκε ως ήταν ξαπλωμένη στο εξεταστικό κρεβάτι, πίσω στο δωμάτιο ανάνηψης, όπου τοποθετήθηκε στον ίδιο χώρο όπου προηγουμένως είχε βγάλει τα ρούχα της και παρέμεινε εκεί μέχρι να συνέλθει.

Κάποια στιγμή, όταν η MK2 άρχισε να συνέρχεται στον εν λόγω χώρο, είδε μπροστά της τον κατηγορούμενο και τον ρώτησε για τα αποτελέσματα της κολονοσκόπησης. Αυτός την ενημέρωσε ότι όλα ήταν καλά. Η MK2 δεν είδε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο να βρίσκεται κοντά στον κατηγορούμενο εκείνη την ώρα.

Δεξιά και αριστερά της υπήρχαν κουρτίνες κλειστές. Μετά την εν λόγω ενημέρωση, ξαφνικά και απρόκλητα ο κατηγορούμενος άρπαξε το πρόσωπο της MK2 ενώ αυτή ήταν ακόμη ξαπλωμένη στο εξεταστικό κρεβάτι και τη φίλησε στο στόμα, βάζοντας τη γλώσσα του μέσα στο στόμα της. Η MK2 τον ρώτησε τότε τι έκανε και του είπε να φύγει και ο κατηγορούμενος απομακρύνθηκε από το κρεβάτι της. Εκείνη τη στιγμή η MK2 αναζήτησε το κινητό της τηλέφωνο, το οποίο εντόπισε δίπλα της και έστειλε μηνύματα στη σύντροφο της MK3 περί ώρα 11:56-11:57 ως καταγράφονται ανωτέρω (Τεκμήριο 3).

Μετά πάροδο μερικών λεπτών ο Κατηγορούμενος πλησίασε ξανά το κρεβάτι της MK2 και τη φίλησε για δεύτερη φορά με τον ίδιο τρόπο. Τότε η MK2 του είπε περίπου την εξής φράση: «Τί κάνεις; Θέλεις να γίνεις ο sugar daddy μου;» και ο κατηγορούμενος γέλασε και της απάντησε περίπου ως εξής: «Τί να κάνουμε που είσαι γεννημένη το 1997;» Έπειτα ο κατηγορούμενος φίλησε τη MK2 για τρίτη φορά με τον ίδιο τρόπο και

έπειτα αποχώρησε. Τότε η MK2 έστειλε νέο μήνυμα στη σύντροφό της MK2 περί ώρα 12:01 στο οποίο της ανέφερε ότι ο γιατρός την είχε μόλις ξαναφιλήσει και της είπε «είμαι πελαμένος πάνω σου έπρεπε να ήσουν το 97».

Μετά πάροδο μερικών λεπτών η MK2 σηκώθηκε και φόρεσε τα ρούχα της, έχοντας σκοπό να φύγει. Φώναξε να δει αν υπήρχε κάποια νοσοκόμα στο μέρος αλλά δεν πήρε απάντηση. Όταν σηκώθηκε και ήταν έτοιμη να φύγει, στο δωμάτιο μπήκε μια νοσοκόμα, η οποία της είπε ότι δεν μπορούσε να φύγει, καθότι έπρεπε να της βγάλει τη βαλβίδα από το χέρι και να περιμένει να τη δει ο γιατρός, για να της δοθεί ακολούθως εξιτήριο. Ως εκ τούτου η MK2 κάθισε σε μια καρέκλα, δίπλα από την είσοδο του χώρου του ενδοσκοπικού. Έπειτα στο χώρο αυτό εισήλθε ο κατηγορούμενος, ο οποίος κάθισε σε μια καρέκλα δίπλα από την καρέκλα όπου καθόταν η MK2 και της εξήγησε ξανά τα αποτελέσματα της εξέτασής της. Η MK2 δεν είδε κανένα άλλο πρόσωπο να βρίσκεται στο μέρος, κατά την εν λόγω συνομιλία. Έπειτα ο κατηγορούμενος σηκώθηκε, στάθηκε μπροστά από τη MK2 τον έσπρωξε λίγο με τα χέρια της, αλλά αυτός ήταν πιο δυνατός. Στη συνέχεια ο κατηγορούμενος εισήλθε στο χώρο του ενδοσκοπικού και εμφανίστηκε η MK2, η οποία έδωσε στη MK2 εξιτήριο και έπειτα αυτή αναχώρησε και ακολούθησαν τα όσα περιέγραψε στη μαρτυρία της και καταγράφονται αναλυτικά ανωτέρω.»

Το Επαρχιακό Δικαστήριο, έκρινε ένοχο τον πειθαρχικώς διωκόμενο σε τέσσερις κατηγορίες για άσεμνη επίθεση στη βάση του άρθρου 151 του Ποινικού Κώδικα και επέβαλε σε αυτόν ποινή τεσσάρων μηνών άμεσης φυλάκισης. Ο πειθαρχικώς διωκόμενος άσκησε έφεση, η οποία απορρίφθηκε την 16.7.2025 (Ποινική Έφεση Αριθμός 68/2024). Για τους σκοπούς της παρούσας λαμβάνουμε υπόψη όλο το περιεχόμενο των ως άνω δικαστικών αποφάσεων.

Η δικηγόρος του πειθαρχικώς διωκόμενου ιατρού αγόρευσε για μετριασμό της πειθαρχικής ποινής που θα του επιβληθεί. Σημείωσε πως είναι λευκού πειθαρχικού μητρώου, ότι εξέτισε ποινή φυλάκισης τεσσάρων μηνών κατά την οποία δεν μπορούσε να ασκήσει ιατρική με τις ανάλογες οικονομικές επιπτώσεις, το γεγονός ότι παρήλθε μεγάλο χρονικό διάστημα από τα γεγονότα, ότι ο Οργανισμός Ασφάλισης Υγείας τερμάτισε τη σύμβαση παροχής υπηρεσιών με τον διωκόμενο, ο οποίος έχει απωλέσει το 80% της πελατείας του. Περαιτέρω, ότι ο διωκόμενος έχει δεχθεί προπηλακισμό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης καθώς και ότι έχουν επηρεαστεί αρνητικά τα παιδιά του. Τέλος, ότι ο διωκόμενος παραδέχθηκε τελικώς τις πειθαρχικές κατηγορίες που αντιμετωπίζει μετά την απορριπτική για την Έφεσή του απόφαση του Εφετείου. Την επιείκεια του Πειθαρχικού ζήτησε με προφορική του παρέμβαση και ο ίδιος ο διωκόμενος.

Η σχέση ιατρού και ασθενή με σκοπό την προστασία και βελτίωση της υγείας του τελευταίου είναι ιερή και αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο τόσο της ιατρικής επιστήμης όσο και του ιατρικού λειτουργήματος. Κάθε ασθενής εναποθέτει τις ελπίδες του στην επιστημοσύνη του ιατρού για την προστασία και βελτίωση της υγείας του και δημιουργείται έτσι σχέση εμπιστοσύνης, την οποία κάθε ιατρός οφείλει να σέβεται.

Ο ιατρός οφείλει να λαμβάνει όλα τα μέτρα και να έχει τέτοια συμπεριφορά έναντι του ασθενούς ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ο σεβασμός της αξιοπρέπειας και της ασφάλειας τόσο της σωματικής, όσο και της ψυχικής του ασθενούς. Προσβολή της σχέσης αυτής από τον ιατρό είναι απαράδεκτη και ξένη προς αυτό καθ' εαυτό τον ρόλο του ιατρού.

Δυστυχώς ο διωκόμενος συνάδελφος δε φάνηκε αντάξιος του υψηλού του καθήκοντος και καταχράστηκε τη σχέση εμπιστοσύνης με την ασθενή του. Τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι αποδεκτές από την ιατρική κοινότητα.

Λαμβάνουμε υπόψη την αγόρευση της δικηγόρου του συναδέλφου προς μετριασμό της ποινής, ως και την έκκληση του ίδιου για επιείκεια. Πιο συγκεκριμένα λαμβάνουμε υπόψη ότι πρόκειται για την πρώτη καταδίκη του από το Πειθαρχικό Συμβούλιο, ότι εξέτισε ποινή φυλάκισης τεσσάρων μηνών, ότι έχει υποστεί επαγγελματική βλάβη και έγινε δέκτης σχολίων ή και επικρίσεων από την κοινή γνώμη. Λαμβάνουμε επίσης υπόψη την αναπόφευκτη ταλαιπωρία στην οικογένειά του. Σε λιγότερο βαθμό λαμβάνουμε υπόψη το γεγονός της παρόδου χρόνου από τα σχετικά γεγονότα γιατί ο ίδιος μέσω της στάσης του ως προς τα γεγονότα της υπόθεσης (που δεν υιοθετήθηκε από το Εφετείο, το οποίο απέρριψε την Έφεσή του) ήταν συμμετέχων στην καθυστέρηση. Επίσης, οριακή σημασία, ως ελαφρυντικό παράγοντα, δίδουμε στην παραδοχή του, η οποία προέκυψε μόνο μετά την αποτυχία της Έφεσής του στην ποινική υπόθεση.

Ως επιβαρυντικούς παράγοντες λαμβάνουμε υπόψη ότι ο διωκόμενος συνάδελφος προέβη στις επίδικες ενέργειες μέσα στο νοσοκομείο στο οποίο εργαζόταν, απρόκλητα και εμμονικά, σε τέσσερις διαφορετικές περιπτώσεις την ίδια μέρα, προς ασθενή του, η οποία του εμπιστεύτηκε τη διενέργεια εξέτασης και η οποία, βρισκόταν στο στάδιο ανάνηψης από χορήγηση αναισθητικού για τους σκοπούς της διενέργειας της εξέτασης και γενικά αμέσως μετά τη διενέργεια ιατρικής εξέτασης. Παραβίασε έτσι κατάφωρα τη σχέση εμπιστοσύνης με την ασθενή του και το ύψιστο καθήκον του ιατρού να δείχνει απόλυτο σεβασμό στην προσωπικότητα και αξιοπρέπεια των ασθενών του.

Η συμπεριφορά του δε, ως σημειώνεται στη σελίδα 11 της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου ημερομηνίας 4.3.2024, για επιβολή ποινής, δημιούργησε ψυχικό τραύμα στην ασθενή του, εφόσον αυτή αποτάθηκε σε ψυχολόγο και για περίπου τρεις μήνες έκλαιγε συχνά, αισθανόταν θυμό, αγανάκτηση, λύπη και φόβο. Παραπέμφθηκε δε σε ψυχίατρο λόγω κρίσεων πανικού και δυσκολίας να κοιμηθεί τα βράδια και έλαβε για μικρό χρονικό διάστημα φαρμακευτική αγωγή.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σοβαρά και η επίδικη συμπεριφορά του διωκόμενου ιατρού απαράδεκτη και ασύμβατη με το ιατρικό λειτούργημα. Ως εκ τούτου, θεωρούμε πως το είδος της πειθαρχικής ποινής που αρμόζει στα σοβαρά περιστατικά της υπόθεσης αυτής, είναι η ποινή της αναστολής άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος. Επιβάλλεται συνεπώς ποινή αναστολής άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος σε κάθε μια από τις κατηγορίες 1, 4, 7 και 10 για διάστημα τριών χρόνων από σήμερα, με βάση

την πρόνοια του άρθρου 6Α (1) (β) του Νόμου. Οι ποινές θα συντρέχουν. Ενόψει της επιβολής των πιο πάνω ποινών, δεν επιβάλλεται ποινή στις υπόλοιπες κατηγορίες.

Περαιτέρω ο διωκόμενος καταδικάζεται στην καταβολή των εξόδων της διαδικασίας που ανέρχονται σε Ευρώ 4.500, πλέον ΦΠΑ ως δικηγορικά έξοδα, πλέον Ευρώ 410 έξοδα στενογράφου.

Η παρούσα θα δημοσιευθεί στην ιστοσελίδα του Παγκύπριου Ιατρικού Συλλόγου με βάση το άρθρο 6ΑΑ του Νόμου.

Δρ Ηλίας Παπαδόπουλος, Πρόεδρος

Δρ Γαβριήλ Καλακουτής, Μέλος

Δρ Φοινικούλα Μιχαήλ, Μέλος

Δρ Φραγκίσκος Φραγκόπουλος, Μέλος

Δρ Χαρά Αζίνα, Μέλος